

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Cobor cuvântul Meu, îl cobor cu norii, și de deasupra grădinii cuvântului Meu grăiesc cu voi, fii ai grădinii Mele. E grădina Mea cu voi, și Duhul Meu suflă peste voi cuvântul Meu. Luați aminte și înființați cuvântul Meu, și să stea acest toiag în mijlocul Israelului Meu de azi.

O, ce popor am Eu azi! Am popor tare, dar am în el și uscături rămase. Ce fel de uscături? Am în poporul acesta, au rămas aciuțați între fiii acestui popor, au rămas și din cei ce nu cred în lucrarea cuvântului Meu, și își fac lucrarea lor urâtă, că urâtă a fost lucrarea asta de necredință care și-a făcut loc să stea și ea la masa aceasta. Dar Eu cobor cuvânt și vă amintesc cuvântul Meu prin care am spus că se vor face două tabere în acest popor, și se va război cel cu necredință și va cleveti pe cel ce are credință, și va culca jos pe cel ce abia stă în credință, căci poporul cel de la mijloc a hulit pe Duhul Sfânt al acestei lucrări și a născut fii ai hulei și ai obiceiurilor născute din necredință. Eu am dat poporului Meu cartea Mea, cartea lucrării Mele, dar cei cârtitori, cei răzvrățiți dau să ridice cuvânt împotriva cărții. Vai lor, că li se înmulțește păcatul hulei asupra Duhului Sfânt! De ce, oare, măcar nu tace cel ce s-a ales în tabăra cea opusă? De ce își grămădesc păcate peste păcate? O, voi răzbate prin greul acestei vremi sărăcite de Duh Sfânt și voi scoate pic cu pic toată cartea, toată vorbirea Mea cu Israelul cel de azi. Pic cu pic voi înainta cu cei ce au rămas și cu cei ce se vor naște din cei rămași, și Îmi voi face popor nou, căci lucrarea Mea e mare, și prin ea va fi să cobor tot cerul pe pământ; tot ce este în cer trebuie să coboare pe pământ prin această lucrare.

Dar voi, fii ai grădinii Mele, fiilor prin care Eu trudesco prin întunericul vremii, ba chiar și prin întunericul celor necredincioși care stau la masa cuvântului Meu, fiilor din grădină, voi să nu slăbiți și să nu vă temeți de săgețile cele din afară și cele dinăuntrul poporului Meu. Nu vă temeți, nu vă temeți, nu vă temeți voi, căci voi aveți de lucrat cu Mine și întru Mine. Nu vă temeți, fiilor, căci tot cerul este cu voi, și vă înconjoară sfinții toți, și îngerășii toți, și toate puterile cerești vă ajută și lucrează prin voi și peste voi, că voi sunteți mititei, și lucrarea aceasta este mare de tot, și vreau prin ea să împlinesc tot ce mai este scris în Scripturi, tot ce am cuvântat prin prooroci pentru vremea de sfârșit și tot ce am cuvântat Eu, Domnul, în cartea acestei proorocii care este cu voi, care coboară la voi de la Mine și se face cuvânt ca să se îplinească lucrarea Mea prin cuvânt, Eu în Tatăl, și Tatăl în Mine, căci așa se lucrează, fiilor ai Tatălui și ai Fiului și ai Sfântului Duh. Nimic nu se întâmplă în acest popor decât ceea ce este proorocit. Este proorocit că vor fi două tabere în poporul acesta, și iată, sunt două tabere, și iată, am oi și am lupi, după cum a fost rostită proorocia. Cel ce nu crede sau cel ce alege ce să creadă, acela ce este? Cel ce merge de colo-colo pe la cei slabi cu clevetitul și nu cu vorbirea despre Hristos, acela ce este? Oaie, sau lup? Cel ce nu îplinește cuvântul venit întru lucrarea aceasta, cel ce nu mănâncă din masa Mea, acela ce este? Oaie, sau lup? Acela de ce vine? Și iată, unul ca acela este vădit întru lucrarea necredinței lui și întru cele lucrate ale lui. L-am rugat pe unul ca acesta să nu mai vină la masa Mea cu poporul Meu. L-am rugat, și el nu ascultă. Are curaj să Mă înțepe, are curaj să nu asculte, și își are locul în tabăra care sfășie oaia poporului Meu cu atingerea lui cea străină de ascultare după rânduiala mesei pentru cei ce au rămas în ascultare de Dumnezeu și întru frică de Dumnezeu. Eu Mi-am lăsat trupul în mijlocul poporului Meu ca să aibă poporul Meu, și să stea în foisorul Meu poporul Meu, și să nu mai stea la masă cu cei fără de lege din lume. Eu Mi-am lăsat iubirea și am pus-o pe masă, ca să aibă poporul Meu iubire în blid, și iubirea Eu sunt. L-am iubit și M-am pregătit și am venit să Mă dau poporului Meu întru rânduială rostită prin cuvântul Meu, ca să fie poporul Meu curat și spălat și hrănit la masa Mea.

Dar cine n-a iubit bucătăria Mea, acela n-a crezut în cele proorocite prin lucrarea cuvântului Meu, și de aceea n-a înviat prin credință unul ca acela.

La Avraam am trimis pe Melchisedec, și Avraam a crezut și M-a primit, și Eu am rămas întru Avraam și am binecuvântat pe Avraam. Acum am fii pecetluiți de pecetea Dumnezeului Cel viu, dar nu am pe Avraam ca să ies la el cu pâine și vin din Sfânta Sfințelor cerurilor, căci Avraam înseamnă creștin-ucenic, înseamnă ucenic al lui Hristos, înseamnă să se facă și creștinul ucenic al lui Hristos, ca să intre Hristos în el, în cel ce crede așa cum a crezut Avraam. Dar Eu voi face în curând un popor credincios, că de aceea am cerut mereu fiului acestui popor să fie credincios și ascultător, dar el n-a voit, și a voit ca el și nu ca Mine, și n-am din fiii lui Avraam, n-am fii cu credință neștrămutată așa cum a fost Avraam, care a crezut și a împlinit tot ce i-am cerut. Tot așa vorbeam și cu Avraam, tot așa ca și acum vorbeam, și iată, vă voi spune lucrarea cea de atunci și lucrarea cea de acum.

Pe vremea lui Avraam am lucrat peste el, și el avea pe Lot, rudenia sa, care și acela a crezut ceea ce credea Avraam, ceea ce-i spunea Avraam de la Dumnezeu, Care vorbea, și a crezut și Lot și s-a dus și el după Dumnezeu, împreună cu Avraam. Pe vremea venirii Mele din Fecioară, tot așa a fost. A fost lucrarea și peste rudeniile trupești, ca să lucrez cu binecuvântarea Mea peste cel ce avea să creadă în Mine prin cei peste care Eu vorbeam. Așa a fost și azi, și Mi-am făcut rudeniile ca să le iau cu Mine pe cale, așa cum a luat Avraam pe Lot, și rudeniile lucrării Mele de azi au făcut tot ca Lot; tot așa s-a întâmplat și cu acest popor pe care l-am făcut rudenie cu Mine. Măi fiilor, ce pildă a fost aceea cu Lot? Iată, tată, pildă vie pe care v-o arăt Eu vouă azi, că iarăși s-a repetat această lucrare, căci Lot este și acum, și este viu în cei ce au plecat cu lucrarea Mea și apoi au plecat din ea. Dar lui Avraam i-am înmulțit prin Mine neamul, și tot așa voi lucra și azi, căci neamul cel după trup nu este deprins cu Mine, nu vrea cu Mine. Căci te-am luat cu Mine în lucru pe tine, cel ce ai crezut că Eu sunt în vasul Meu prin care vorbeam pe pământ, și tu ai tras la Mine cu tine pe rudenia ta, pe prietenul tău, ca să fie și ei cu Mine și cu tine, ca să vadă și ei pe Dumnezeu și ca să-și lucreze și ei scăpare și ocrotire pentru când va fi nevoie de ocrotirea Mea peste voi. Și ce s-a întâmplat? S-a întâmplat ca și cu Avraam cu Lot, că s-a certat creștin cu creștin pe cale și apoi s-au despărțit ca Lot de Avraam, și s-a dus creștinul care a venit la Mine ca să creadă și să stea cu Mine, s-a dus după aceea spre Sodoma, spre lume s-a dus, și s-a așezat lângă lume și a lăsat lucrarea Mea și pe rudenia sa care a rămas cu Mine așa cum a rămas Avraam. Fiule tată, dar ai văzut tu ce a pățit Lot dacă a plecat de lângă omul lui Dumnezeu? Iată, Eu n-am mai putut să-l ocrotesc acolo unde era el, în Sodoma. Îmi întorsesem gândul Meu de la el dacă el a plecat de lângă binele Meu, de lângă omul lui Dumnezeu, Avraam. A plecat Lot de lângă rudenia sa, a plecat din pricina mării de sine, căci se supăra pe Avraam de la avere, de la lucrurile cele văzute, de la vorbe, tată, de la ambiția și neumiliința care vine de la om. Așa pățesc Eu și azi cu creștinii la care dau să Mă strecur cu sfatul Meu peste ei, că se supără creștinul când îi dau sfat, și mai bine pleacă de lângă Mine și de lângă rudenia Mea, și mai bine se duce de lângă lucrarea Mea până ce ajunge lângă lume, lângă Sodoma, tată.

O, rău e de omul mofturos și neprimitor de sfat duhovnicesc! O, rău e de omul care se bizuie pe sine, că acela cade, fiilor, și pățește ce a pățit Lot, care nu s-a putut pleca spre iubire și spre bunătate între el și rudenia sa, Avraam. Și când s-a văzut tare și bogat, s-a îngâmfat Lot, și Avraam nu s-a mai putut împăca bine cu el, că Avraam vedea ce este în inima lui Lot, care trăgea spre mărirea de sine, spre bogăția de sine. Și ca să nu se certe Avraam cu el, i-a dat voie să plece să-și ia stăpânire și să aibă stăpânire aparte. N-a stat Lot sub ascultarea celui mai mare, și a picat în grele ispite apoi, între oamenii lumii din Sodoma. Stătea Lot în mijlocul stricăciunii și al desfrânărilor, stătea și se gândea la Dumnezeu și se căia că a plecat de lângă Dumnezeu, că n-a ascultat pe Dumnezeul lui Avraam, și a picat rob bietul de el, căci Sodoma a fost jefuită de unealta care pedepsește păcatul, și a pierdut și Lot libertatea și avuția, și și-a plătit neascultarea. Dar Avraam a mers și a întors din robie cetatea Sodomei și l-a așezat și pe Lot la locul său. I-a

fost milă lui Avraam, așa cum și Mie Îmi era milă de tine, creștine, când te prindeau ispitele și robia pentru neascultare, și Mă ridicam ca să te izbăvesc, și ca să faci apoi voia Mea.

O, fiilor, mare a fost pilda cu Lot și cu Avraam, și iată, ea a mers mereu prin veacuri, și iată, în poporul Meu cel de la sfârșit am și pe Avraam, am și pe Lot; am și fii ai credinței, ca Avraam, am și fii ai măririi de sine, ca Lot, căci Lot n-a terminat de plătit plata neascultării nici după ce a fost întors din robie de către Avraam. Cetatea lui Lot a rămas tot în păcate, și Lot era în Sodoma cu casa sa, cu traiul său, și Eu am trimis pe cei din cer să ardă cu foc și cu pucioasă cetatea Sodomei, că erau grele păcatele lumii din Sodoma. Dar pentru că Avraam s-a rugat la Sfânta Treime ca să-l scape pe cel drept din Sodoma, a găsit Lot milă în fața puterii lui Dumnezeu și a fost scos din Sodoma cu o clipă mai înainte de căderea focului și a pucioasei din cer. Pentru Avraam, omul Meu cel credincios, am întins mereu mâna după Lot, dar Lot a căzut pradă neascultării. Greu e de omul care nu ascultă pe Dumnezeu. Greu a fost de Lot și după ce a scăpat de focul Sodomei, că a trăit cu fetele sale într-o peșteră, și acolo s-au zămislit fii din tată și din fiică, și a ieșit seminție din Lot, seminție din beție de vin, că rău e de omul care nu ascultă de Dumnezeu, dar fericit este omul care rămâne credincios Domnului și care-și păstrează seminția sa pentru Domnul, căci Avraam s-a rugat la Mine și în cer pentru Lot, iar Eu Mi-am adus aminte de credința lui Avraam și am ridicat pe Rut din neamul lui Lot și am scris-o în spița cea după trup din care Eu am răsărit la nașterea Mea din Maica Mea Fecioară. Iată, tată, ce greu a fost de bietul Lot, care a venit să fie cu Dumnezeu și care a plecat în lume apoi, căci chiar dacă a fost el om drept, dar n-a scăpat de pedeapsă în mijlocul lumii, că soarta lumii e soartă rea, ca și păcatele ei, fiule.

Cu omul mândru și semeț, cu omul care se biziue pe sine și care dă de lângă el sprijinul Meu pe pământ, cu un așa om e greu să lucrezi ca să-l ajuți în greu. Oamenii au obiceiul să se biziue pe Dumnezeu. O, când stai cum vrei tu, când nu stai treaz, când nu faci toate cele plăcute Domnului, cum să te ajute Dumnezeu, omule care te bizui pe Dumnezeu? Pe Dumnezeu să te bizui atunci când Se biziue și El în tine; altfel nu, tată. Ce să le fac Eu creștinilor care vor da de necazuri ca Lot? Eu te-am strigat, poporul Meu, și te-am învățat calea scăpării, și tu, tată, n-ai crezut în Mine. Te-ai dus și ți-ai făcut loc lângă fiii lumii, că ai zis că și fiii lumii sunt ai lui Dumnezeu; dar fiii lumii nu sunt fiii lui Dumnezeu decât numai atunci când se nasc din cer, numai atunci când se întorc să lucreze poruncile lui Dumnezeu și cuvintele lui Dumnezeu.

O, ce nepăsare urâtă și dezgustătoare văd în câțiva din poporul Meu! Am câțiva care încă mai vin, că am două tabere în poporul acesta; am și oi, și lupi, după cum am proorocit prin Verginica. Dar Mie de lupi nu-Mi este frică, și îi va ajunge pe ei frica cea plină de durere, așa cum s-a întâmplat și cu Lot, care a luat în glumă credința în Dumnezeu, credința lui Avraam. Nimic nu este mai urât înaintea Mea ca lupul care se dă drept oaie între oi. Nu știe lupul că oaia e oaie. Lupul zice că și oaia e lup, căci lupul n-are minte de oaie. Eu sunt Acela Care știe cine sunt oile. Eu sunt Păstorul oilor, ba chiar și al lupilor care se dau drept oi între oi, al oilor care se fac lupi dintre oi și stau printre oi. Dureros lucru este, măi fiilor, să se facă oaia lup. Oaia care se face lup, aceea sfâșie apoi, aceea își folosește minte împrumutată, după cum are nevoie în semeția sa.

Dar tu, poporul Meu, cel ce crezi că Eu sunt Cel ce am venit ca să te păstoresc ca pe Avraam, să stai, fiule, sub povața Mea și să te mângâi și să te întărești din ea. Să nu te smintești de cel ce a plecat ca Lot de lângă Avraam, și tu să stai strâns legat cu Mine și să Mă aștepti cu ascultare și cu credință, că Eu voi sta văzut în mijlocul tău curând, curând. Stai alipit cu Mine, ca să te am începătură nouă de om nou, de veac nou, că Eu, fiule, îți voi adăuga popor mare la masa ta cu Mine. Mulțime multă va mânca la masa aceasta de înviere, la masa cuvântului Meu, căci omul va trăi mâncând cuvântul Meu, și va crește Dumnezeu în om. Amin.

Glasul lui Dumnezeu coboară pe nori și se lasă auzit în România. Glasul Domnului se vestește, și găiește Dumnezeu din văzduh peste România. Amin, amin, amin.

Din nor în nor cobor cuvântul Meu până la ieslea cuvântului, până deasupra grădinii cuvântului. Pace vouă, străjeri ai cuvântului Meu! Amin, amin zic vouă: a venit vremea să hrănesc mulțimile din masa cuvântului Meu pe care îl cobor la voi. Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc peste România.

Pace ție, România Mea! Pace ție, românule, poporul Meu cel născut odată cu Mine ca să-Mi fii mireasă Mie la venirea Mea! Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii. Eu sunt Cel ce am înviat acum două mii de ani după ce Israel M-a dat la moarte pe cruce. Și dacă Israel s-a lepădat de Cel ce a venit de la Tatăl, iată ce Mi-a dat Tatăl după ce am înviat. Mi-a dat un Israel nou, un neam nou pe care Tatăl l-a făcut neam cu Mine, și de atunci te am Eu de la Tatăl, Israele român, căci Israel înseamnă popor credincios, popor ales. Tatăl Meu te-a ales la nașterea Mea, că știa Tatăl că Israel, poporul cel ales, Mă va lepăda și Mă va răstigni pe cruce, iar după învierea Mea Mi-a dat Tatăl un dar nou, un popor nou, născut din cuvântul Meu, din Evanghelia Mea cea nouă.

Hristos a înviat, Israele român! Am în mijlocul tău o grădiniță plină de iubire, și peste care Eu cobor ploaia cuvântului Meu de la sfârșit. Românule, românule, să nu fii necredincios. Să crezi, fiule, că Eu cuvintez de patruzeci de ani din cer peste România. Românie, am în mijlocul tău un popor mititel, luat din tine, și se numește poporul cuvântului lui Dumnezeu, și acest popor a auzit din cer cuvântul Meu și a scris cuvântul Meu pe pământ, și cuvântul mărturisește ca și acum două mii de ani, ca și acum șapte mii de ani. Eu sunt Cuvântul. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Treimii cerești, Care Se numește Dumnezeu. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu.

Israele român, România Mea, ai auzit, tată, despre o mulțime de dumnezei, căci te-au împresurat dușmanii și au venit la tine în haină de oaie și îți dau târcoale ca să te scoată de la Mine, și păstorii tăi dorm, iubito. Dar nu te mai pleca la șapte străine, că Eu îți spun ție să nu ai alt dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Dumnezeu nu numai pentru că îți spun, ci pentru că M-am arătat că sunt Dumnezeu. Dumnezeii care se vestesc acum nu s-au arătat ca Mine, nu s-au coborât din cer ca Mine, nu s-au înălțat ca Mine și nu sunt ca Mine, din cer.

O, Românie, ortodoxia Mea, tu ai păstrat portretul Meu, portretul împărăției lui Dumnezeu, și nimeni nu l-a mai păstrat ca tine după ce Eu am înviat ca un Dumnezeu. Tu te-ai născut din Mine, Israele român, Israele nou, și tu ești Ierusalimul venirii Mele, precum cel de atunci a fost Ierusalimul pătimirii Mele, Ierusalimul durerilor Mele. Pe tine te-am ales să fii Ierusalimul gloriei Mele, și iată, spre sfârșitul așteptării Mele Eu Mi-am ridicat din tine o mireasă și am pus pe ea straie noi și am suflat peste ea duh de om nou, după chipul și după asemănarea Mea, precum am lucrat la început, și Mi-am gătit în tine sărbătoare și nuntă cerească și masă cerească de nuntă, și vreau să-Mi fii nuntașă, Românie, popor ales de Dumnezeu.

De patruzeci de ani stau ascuns cu Duhul Meu și cu glasul cuvântului Meu în mijlocul unui popor mititel, luat din tine, Românie; un popor martor, precum martori Mi-au fost la început Avraam, Isaac și Iacov, și Moise și Ilie și profeții, și mai apoi apostolii și ucenicii, martori și ai învierii și ai înălțării Mele la Tatăl. Și iată acum ucenicii întoarcerii Mele întru cuvânt rostit din cer peste tine, Românie blagoslovită de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt! Nimic nu lucrez fără să nu fi vestit prin Scripturi. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, din veac și până în veac. Eu sunt Cel viu. Eu sunt Dumnezeul Cel răstignit și Cel înviat. Eu sunt Cel ce am spus că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul veacului, dar acum sunt și cuvintez întru început nou, și nimeni nu înțelege numele Meu. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și nimeni nu înțelege numele Meu.

O, fiule român, stau înaintea ta cu începutul cel dintâi, și unesc sfârșitul cu începutul și grăiesc cu cuvântul din cele cerești, și fac cer nou și pământ nou, și voiesc să-ți dau de veste ce fac. De patruzeci de ani se scriu pe pământ cele ce Eu grăiesc din cer, și am poruncit martorilor Mei să pună pe masa ta cuvânt din masa Mea, Românie, poporul Meu cel de două mii de ani.

Ungerea ta de la Mine are două mii de ani. Ungerea ta cea tainică, cea după rânduiala lui Melchisedec, așa precum este rânduiala Mea, ungerea ta te cheamă la Mine, țară română. Aș voi să vin să-ți spun ce înseamnă țară română, dar vreau și tu să vii. Eu vin, dar vino și tu, iubito, și să fii ca Avraam, care a crezut în Dumnezeu și care s-a numit părintele credinței. Trec cu cuvântul Meu prin tine și iar îți zic: scoală-te! Ascultă șoapta Mea. Scoală-te, iubito, vino, Românie, și ia apă cerească din râul vieții și spală-ți urechile ca să Mă auzi, precum fiii grădinii cuvântului Meu aud glasul Meu care vine pe nori! Ia apă din acest râu al vieții cea fără de moarte și spală-ți și ochii, ca să-ți cadă solzii de pe ei și să Mă vezi, și spală-ți și fața, și spală-ți și trupul, și ia pe tine veșmântul cel frumos de român și scoală-te înaintea Mea, că Eu te vestesc că vin spre tine și tu Mă vei vedea că vin, dar învață-te să Mă vezi cu ochi cerești, și nu mai fi pământ, și să fii pământ și cer, așa cum Eu te-am lucrat la început. Eu sunt Creatorul tău. La început am făcut cerul și pământul, și la sfârșit te-am făcut pe tine, Israele român, ca să te pregătesc să stai cu cer nou și cu pământ nou înaintea Mea la venirea Mea. Vreau să așez peste tine cer nou și pământ nou, lucrute prin cuvânt. La început a fost Cuvântul. Eu am fost Cuvântul la început, și tot Eu sunt și acum, la acest sfârșit. La începutul sfârșitului Eu M-am născut din Fecioara mama Mea, ca să fiu Om și ca să-l fac Dumnezeu pe om, și te-am întocmit pe tine popor și te-am numit român, fiule. Și iată, precum din Israel Mi-am ridicat o mână de ucenici și am făcut din ei sare pe pământ, așa și din tine, popor român, Mi-am întocmit martori ucenici care poartă cuvântul Meu cel venit pe nori, ca să am martori și acum, la întoarcerea Mea pe nori, că am făgăduit că Mă întorc. Și iată-Mă prin cuvânt peste tine, fiule român, și vreau să te scoli ca și apostolii Mei de atunci și să fii tu fiu de samarinean, românule, poporul Meu. Ia cuvântul Meu și uită-te în el, ca să Mă vezi și ca să Mă cunoști că sunt venit prin cuvânt, căci îți dau cartea Mea din vremea aceasta. Iată, Eu stau și bat la ușa ta, popor iubit de Dumnezeu. M-am dus în casa Tatălui Meu cu cuvântul Meu, dar nu M-au cunoscut străjerii casei, n-au deschis cuvântului Meu. Iată, Eu stau la ușă și bat, și nimeni nu răspunde Celui ce strigă. Am venit la tine, Românie, așa cum am venit la Avraam când i-am vestit nimicirea Sodomei și a Gomorei, și n-am nimicit nimic până n-am vestit mai întâi. Nimic nu lucrez până nu vestesc cuvânt mai întâi, așa cum am lucrat prin prooroci în toate vremurile.

Vino spre Dumnezeu, România Mea! Vino, tată, și nu sta în necredință, că ai în tine popor ca în Sodoma. Vino și ascultă-Mi glasul, că am în tine fii care cred ca Avraam, care sunt făgăduiți să fie. Vino spre trezire, că omul fără Dumnezeu n-are ochi și urechi ca să Mă audă. Vino, biserica Mea, să-Mi auzi glasul, și fă-te pildă de înviere peste omul cel fără de veghere. Veghează și sună din trâmbiță și vestește turma română să-și iubească pe Dumnezeul ei Cel adevărat. Scoală-ți păstorii, România Mea, și pune-i de veghe peste tine, că au intrat în vatra ta dumnezei mincinoși. Vatra ta e sfântă, vatra ta e vatra Mea. Scutură și mătură vatra Mea din tine, că vin cu masă cerească la tine, fiule român, și îți dau să mănânci cuvânt din cer.

Iată cartea cuvântului Meu, că am vorbit din cer în mijlocul tău, Israele român. Am venit prin cuvânt să te povățuiesc spre împărăția cerurilor, să-ți amintesc povață caldă și proaspătă din cer. Ia pe tine împărăția Mea, ia în tine împărăția Mea, ca să știi că vin, și vei vedea că vin. Dacă acum nu crezi, îți voi mai spune iar că vin, îți voi spune când voi veni. O, n-aș voi să fii gol când voi veni. Să nu arunci, fiule, povața Mea, căci străbat cu ea văzduhul și vin. De patruzeci de ani vin cu povața Mea pe drum ascuns, pe cărăruță dosită, ca să nu prindă dușmanii cerului pe cei hrăniți din cer. Am venit mereu în șoaptă, și mereu M-am pitit cu cuvântul Meu în mijlocul tău, dar acum strig tare. Deșteaptă-te, creștine, deșteaptă-te, române, și roagă-te Domnului Dumnezeului tău, căci tu, Românie, ai coroană binecuvântată pe fruntea ta. Îngenunchează, poporul Meu iubit, și roagă-te așa cum se roagă Maica Mea Fecioară. De la începutul tău, țară română, și până la sfârșitul răutății se roagă Maica Mea Fecioară pentru țara română, și strigă:

*„O, Doamne sfinte, cereșe Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!“.*

România are coroană de la Dumnezeu, și este regină România.

O, Românie, voiesc să-ți dau înapoi rodul binecuvântării pe care l-ai înstrăinat de tine. Ascultă glasul Meu, glasul Domnului Dumnezeului tău. Eu grăiesc din nori deasupra ta. Eu am munte binecuvântat, munte de taină cerească în mijlocul tău. Ia cartea și mănânc-o și te adapă din râul vieții, care curge din tronul Meu peste tine, căci tu, Românie, trebuie să proorocești la popoare și la neamuri și la limbi și la împărați vestea împărăției cerurilor, vestea de cer nou și de pământ nou peste tine, țară aleasă de Tatăl Meu, vestea de înnoire a omului, vestea de om nou, născut din cer. Amin.

Vino întru trăire sfântă, țară creștină, și plivește-te de spini și de ciulini, și să fie ogorul tău grâu curat și verde și frumos, care să stea la copt sub lumina cuvântului Meu, că vreau să fac în tine pâine nouă, și cine va mânca din ea, să se facă fiu al învierii. Scoală-te și vino, că vreau să-ți dau cămașă de înviere și viață fără de moarte, după cuvântul tău, căci tu ai spus despre o țară a tinereții fără de bătrânețe și a vieții fără de moarte, și iată, Eu vin la tine să-ți dau viață înviată, căci toate trec, dar cuvintele Mele nu trec, și vin spre împlinire. Apleacă-te, fiule român, și spală-te în râul acesta, în cuvântul vieții. Și dacă nu vei face așa, Eu te voi muștra ca să vii spre pocăință, căci Eu te iubesc. Eu iubesc pe cei ce Mi i-a dat Tatăl, dar vino în dragostea Mea, Israele român, că nu vreau, tată, să plângi la vederea slavei Mele. Vreau să te învăț cu slava Mea și să stai în așteptarea Mea, că vin curând, curând. Amin.

Pace ție, Românie! Iată cartea cuvântului Meu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, aceasta este pecetea Dumnezeului Cel viu și adevărat, care stă pe creștetul tău, România Mea. Cel ce este de la Dumnezeu, acela ascultă cuvintele lui Dumnezeu, iar cel ce nu este de la Dumnezeu, acela nu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Cel ce este cu Mine, acela nu este împotriva Mea.

Amin, amin zic vouă, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Mi-am lăsat trupul pe pământ, și cine nu mănâncă pâinea care a venit din cer, acela nu are viață întru el. Cel ce nu împlinește poruncile lui Dumnezeu, acela nu are viață întru el, acela nu poate avea viața Mea în el.

Duhul lui Dumnezeu grăiește peste România. Dumnezeu grăiește în limba română. Pace ție, românule, poporul Meu! Pacea Mea și înțelepciunea Mea cerească să coboare peste tine, fiu de român, fiule creștin. Ferice celui care crede în Dumnezeu întru lucrare de sfințenie și de înviere.

Pace ție, Ierusalime român, care vestești vestea împărăției cerurilor! Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, și grăiesc deasupra ta și spun: luminează-te, Românie, luminează-te, Noule Ierusalime, că slava Mea răsare peste tine, și tu vei vedea slava Mea, și multora o vei da spre zi de înviere, spre început de veac nou, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

01/14-05-1995